

FRÅGOR OCH SVAR

Fråga: Jag har hört talas om att Ni döper om personer som vill konvertera till den Ortodoxa kyrkan från ett annat kristet samfund. Detta är för mig obegripligt. Både den Heliga Skrift och vår trosbekännelse talar ju om att det finns ETT dop. Detta måste därmed innebära att Ni vare sig följer Bibeln eller vår niceno-konstantinopolitanska trosbekännelse. Ni kallar Er för ortodoxa traditionalister, men i själva verket torde det ju vara precis tvärt om, då Ni uppenbarligen gått ifrån ortodox tro.

Svar: Frågan om mottagande av konvertiter till den Ortodoxa kyrkan är mycket komplex. Det finns flera teologiska skolor om detta och den Ortodoxa kyrkans historia demonstrerar med vissnet att kyrkan under olika omständigheter mottagit icke-ortodoxa genom *ekonomia* (d.v.s. genom bekännelse av rätt tro och krismering) eller *akribeia* (d.v.s. strikthet, genom dop, trefaldig nedsänkning, i den Treeniges namn). I en tid av religiös relativism och svävande på målet när det gäller den Ortodoxa kyrkans särställning genom den ekumeniska rörelsen, är det vårt argument att kanonisk strikthet, *akribeia*, är, med undantag för synnerligen speciella omständigheter, det sätt som är att föredra när man mottar konvertiter. När vi förordar detta, hävdar vi vare sig att vi förnekar ett korrekt och nyktert användande av *ekonomia* av rättroende biskopar, eller att det kanoniskt strikta dopet är något annat än Kyrkans bekännelse till att hon inte erkänner något dop eller mysterium utanför hennes gränser, inte heller genom *ekonomia*, som vi härefter skall klargöra.

Din kommentar att den Heliga Skrift och den niceno-konstantinopolitanska trosbekännelsen refererar till "ett enda dop" och vi därmed skulle gå ifrån ortodox tradition bygger på en missförståelse av Skriftens vittnesbörd (Ef 4:5) och trosbekännelsen, samt på en uppenbar avsaknad av kännedom om patristiska

och kanoniska kommentarer till ämnet. "Ett enda dop" i Skrift och trosbekännelse refererar till dop inom den Ortodoxa kyrkan. Precis som trosbekännelsen bekänner "en enda, helig och allmänlig och apostolisk kyrka", som är den Ortodoxa kyrkan. Trosbekännelsen talar inte om flera kyrkor utan om **en** kyrka och **ett** dop och säger därmed inget om samfund utanför Kyrkans gränser och dop förrättade där. Dopet är **ett**, inte därför att det utgör **en** händelse (och därmed skulle likställas med dop utanför den Ortodoxa kyrkan), utan därför att det är **ett** (d.v.s. autentiskt) av naturen. Alltså, om någon blivit döpt utanför den Ortodoxa kyrkan oavsett hur många gånger, så konstituerar detta inte det **enda** dopet till vilket Kyrkan bekänner sig till enligt trosbekännelsen. Och därmed är inte ett dop av en konvertit ett omdop och ett brott mot bekännelsen att Kyrkan administrerar ett autentiskt dop.

Hur som helst, i den ekumeniska rörelsens tidsålder, har det blivit populärt att föreställa sig att mottagande av konvertiter till den Ortodoxa kyrkan genom *ekonomia* (d.v.s. genom bekännelse och krismering) skulle vara ett erkännande av giltigheten hos ett icke-ortodoxt dop. Så är det emellertid inte. Enligt patristiska och kanoniska källor förstås *ekonomia* som ett *frambringande ur tomhet Nådens fullhet*. Alltså, den verksamma Nåden i den Ortodoxa kyrkans "ett enda dop" verkar, som vi sagt ovan, även vid *ekonomia*, där doperfarenhetens singularitet vilar på den Ortodoxa kyrkans unikhet och särställning, den enda källan i mysterierna, som vi bekänner i trosbekännelsen och som framställs i Skriften och traditionen.

Åter oavsett vad modernistiska innovatörer i den Ortodoxa kyrkan påstår¹, så bekräftar det patristiska och kanoniska vittnesbörden klart det vi sagt ovan, att "ett enda dop" administrerat av den Ortodoxa kyrkan endera kan vara *akribeia*, d.v.s. dop genom trefaldig nedsänkning i den Treeniges namn, eller i ett fåtal ovanliga omständigheter förlänande av dopets Nåd genom *ekonomia*, d.v.s. mottagande genom bekännelse och/eller krismering, legitimerat av pastoral omsorg eller historiska faktorer. Som ett exempel på det senare kan ges den oklara status en del västligt kristna befann sig i direkt efter den stora schismen öst-

väst eller återkomsten av ortodoxt troende som tvångskonverterats av uniater. Ett korrekt användande av ekonomia kan knappast vara för att tillfredsställa den ekumeniska rörelsen och dess heretiska agenda och kyrkosyn (den s.k. grenteorin), som tvingat de deltagande ortodoxt kristna att kompromissa med den Ortodoxa kyrkan självförståelse.

1. Se tex det horribla dokumentet "Agreed statement: Baptism and Sacramental economy" som publicerades den 3 juni (nya stilen) 1999 av den ortodox-katolska konsultationen vid St. Vladimirs Orthodox Theological Seminary i Crestwood, New York.